

та постійно розробляти нові банківські продукти для інноваційних підприємств на пільгових умовах і т. п.;

промислові підприємства повинні вишикувати різноманітні фінансові інструменти (залучення капіталу за схемою IPO);

активізування іноземних інвесторів повинно проводитися шляхом вдосконалення нормативно – правової бази в Україні та створення дієвого інструменту як мотивації, так і стимулювання до інноваційної діяльності та розвитку.

НЕОБХІДНІСТЬ СТРАТЕГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

*Семеніхіна О.І., ДВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ*

Науково-технічний процес у всьому світі визнається провідним чинником, як розвитку економіки в цілому, так і економічного розвитку підприємства і окремої особистості.

Визнання мислення складовою частиною існування Землі, більш того - складовою, яка є основним геоутворюючим чинником, почалося з кінця 19 століття. Серед перших, хто звернув увагу та виділив це поняття в житті всієї планети, були: український академік-природознавець Г.П.Вернадський, французький антрополог професор католицького університету П.Т. де Шарден, американський підприємець Чарльз Енел, який був президентом декількох компаній та автором п'яти книг, присвячених дослідженню творчого мислення. Наведені приклади дослідників призначені демонструвати тільки різноманітність перших спостерігачів, що відмітили це явище, але їх значно більше.

Зараз наявність та величезна роль мислення та свідомості в розвитку світових процесів не викликають сумнівів. Таким чином, можна зробити висновок, що інноваційний процес, який є продуктом мислення людства, представляє собою об'єктивну складову і головний фактор розвитку. Для кожної держави, незалежно від моделі хазяйнування в державі, головною метою має бути незалежність цієї держави. Фактично на практиці буває інакше, але ще друга світова війна наочно продемонструвала необхідність пріоритету саме цієї мети. Сучасна незалежність кожної держави забезпечується, в першу чергу, розвитком її науково-технічного потенціалу та конкурентоспроможністю у світовій економіці. Звісно, що кожному періоду пізнання відповідає певний рівень знань. Все, що нижче його, відкидається як примітивне, а все, що вище - теж відкидається як те, що не відповідає даним сучасної науки. Саме тому необхідно у кожного менеджера, особливо у керівників вищого рівня, формувати стратегічне інноваційноспрямоване мислення.

На нашу думку, стратегічне мислення - це усвідомлення керівниками власної відповідальності за довгострокове існування та розвиток об'єкту керування, необхідності управління цим процесом для створення та підвищення

конкурентоспроможності впродовж тривалого періоду. Кожний об'єкт управління обирає свій спосіб існування. На нашу думку це два напрямки, які кардинально відрізняються один від одного: функціонування і розвиток. Їх відміна на перший погляд може бути непомітною - тобто географічне розширення, або зростання підприємства з початковим технічним, технологічним, науковим колишнім рівнем активів, вартість яких зростає за рахунок їх обсягу, можна прийняти за розвиток. Але це буде помилкою. За розвиток слід рахувати тільки такі зміни, які передбачають зростання вартості активів за рахунок їх оновлення згідно з новим рівнем НТП.

Таким чином, фінансові результати об'єкту, що обирає шлях функціонування, будуть покращені у близькій перспективі, а віддалені перспективи фінансових результатів - кращі у підприємств, що обирають напрямок розвитку. Це нелегкий шлях, бо він передбачає постійні зміни. Цей процес може мати помітною тільки точку його початку - саме прийняття рішення, формулювання цілей, складання планів і бюджетів. Але цей процес не має кінця. Він безперервний і той, хто його обирає, повинен знати, що те, що сьогодні є передовою лінією науки і практики, завтра буде в середньому загоні, а післязавтра - у ар'єргарді. Тому, щоб постійно вигравати, треба безперервно оновлюватись.

Як бачимо, інноваційний процес має на увазі активний процес інвестування. Причому, інвестування потребує не тільки саме процес створення інновацій, тобто науковий процес, а інвестування в сферу обслуговування інновацій - в інноваційну інфраструктуру, яка функціонально забезпечує оновлення інноваційної сфери, її цілеспрямованість на потреби ринку і ефективність її діяльності. Науково-технічна продукція, як і інші результати продуктивної діяльності людини, потребує спеціалістів з універсальним мисленням щоб бути представленою та захищеною на ринку.

ІННОВАЦІЙНІ КЛАСТЕРИ ЯК НОВА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА РЕГІОНІВ

Смолич Д.В., Луцький національний технічний університет, м.Луцьк

Сучасні вітчизняні та зарубіжні теоретики та практики економічної науки відокремлюють різноманітні види кластерів, зокрема промислові, регіональні, економічні, інноваційні. Серед різних видів кластерних утворень особливе значення набуває інноваційний тип, який використовує інновації як засіб досягнення успіху, як технологію отримання конкурентних переваг та як стратегію майбутнього розвитку.

Особливістю інноваційного кластеру, на відміну від традиційного розуміння є обов'язкова участь в його складі наукових та освітніх закладів, але при цьому їх головною роллю є не звичайне кадрове забезпечення кластеризації, а акумулювання, розробка та втілення нових інтелектуальних поглядів, сучасних ідей та рішень. Таким чином зазначені заклади освіти є